

Nivêjên Êzîdîyan

Celadet Bedirxan

Nivêjên Êzîdiyan

Zerdeşt: Di cîhanê de rêyeke, ew jî rêya rastiye ye.

Veguhestina Tîpan:

Dilawerê Zengî

Mafê çapkirin û belavkirinê parastî ye

Celadet Bedirxan

Nivêjên Êzîdiyan

Veguhestina Tîpan: Dilawerê Zengî

Qamişlo 2017

Kitêbxana Hawarê

Hejmar: 5

Çapxana Tereqî

Dîmeşq- 1933

کتابخانه آداباری

شماره

۵

نقش‌های ایزیدیان

دو بهائی ده ری بک، اوزی ری باراستی بنی بر : زردشت

QUATRE PRIÈRES AUTHENTIQUES,
INÉDITES DES KURDES YÉZIDIS.

مطبعة الترقی

دمشق ۱۹۳۳

Pêşgotink

Ev kitêboka ha ji bona belav kirina çend Nivêjên Êzîdîyan hatiye çap kirin. Me dil kir ko bi vê hincetê em çend pirsan li ser Êzîdîyan bibêjin. Di heqê van Kurdên esîl û xwerû de heta niho gelek tiştên ne qenc û xerab hatine gotin. Lê di rastiye de ne welê ye.

Êzîdî ne pûtparêz in, ne jî wek gotinên xelkê ji tiştikê din re parêz in. Êzîdî jî wek milletên din yê Xwedan kitêb xwedêparêz û ji yekîtiya Xwedê re bawer in. Ji wê pêve Êzîdî di Xwedêparêziyê de ji her kesî ji her millet û nijadî kevintir in. Ji ber ko ola Êzîdî bermayeke ola Zerdeşt e. Ayîna wan guhartûyeke ayîna Mizdîsna yanî ayîna

Zerdeşt e û ayîna Zerdeşt di yekparêziyê de ji ayînên din kevintir e.

Berê Kurd hemî Zerdeştî bûn. Ji ayîna Mizdîsna ve nivêj dikirin û ji Xwedê re diparistin, pêşdetir hîn bi hîn bi derketina olên din geh bi dil geh bi zor olên xwe ên kevin şemirandin û olên din himbêz kirin. Hinekan dane pey filetiyê hinan jî pey misilmaniyê. Êzîdî li ser ola xwe sekinîn û ew bernedan. Lê bivê nevê di dewra babilîskan re ola wan di bin hikmên olên din de hin tiştên xwe û navê xwe guhartin û ola Êzîdiyan ket halê xwe ê îro.

Nivêjên Êzîdiyan ne tenê ev in ko em îro belav dikin. Ji van bi gelekî bi bêtir in. Ji xwe di Ayîna Mizdîsna de- ko ji islamiyetê bi çend hezar salan kevintir e- nivêj di rojê de pênc carane.

Îro ev Kurdên esîl di nav me de kêmbûne. Bi kurtî eşîrên Kurdên Êzîdî ev in: Dinan û Sohanî (Amûdê) Çêlkan (Tor Abdîn, Midyat, Nisêbîn) Xaltan (Se'red, Hekarê, Zoq, Botan) Êzîdiyên çiyayê Lêlûnê (Kurdax) Reşikan (Til 'Efer) Hoyrî, Misosanî (Zaxo) Didan, Birînmemê (Duhok û dora Mûsil).

Eşîrên welatê Şêxan: Hekarî, Xetarî, Mawsî, Tirk, Qaedî, Dumilî, Herekî, Xîskan.

Eşîrên çiyayê Şengarî: Feqîran, Simoqî, Qîranî, Hibaban, Heska, Misqora, Mala Xeltî, Mêrgan, 'Elîfere, Mendikan.

Qederê (50000) Êzîdiyên welatên Qefqas û Rewanê.

Bi vê kirazeyê em çar nivêjan belav dikin. Heke mezin û zanayên Êzîdiyan ji me re çendkên din jî hinartin em wan jî belav dikin.

Ji van çar nivêjan nivêja Spêdeyê ji me re şêx Heyder lawê şêx Nezîr gotiye. Sisiyên mayîn tev de ji devê Ismaîl begê, ji mîrekên Êzîdiyan, hatine bihîstin û nivîsandin. Spas û şabaş ji wan mirovan ra ko xidmeta ol û miletê xwe dikin.

Celadet Bedirxan

Nivêja Spêdeyê

Xwedê ew! Ji bona şanê te, ji bona padşahiya te!

Ya Reb Tu kerîm î, Tu rehîmî, Tu Xwedayî,
Tu melekê mulkê cihanî, mulkê sûq û
semayî, melekê 'erşê 'ezîmî!

Ya Rebî tu ji enzelda qedîmî! Ya Rebî ta
ebed Tu kama rûhayî!

Ya Rebî Tu melekê cin û ins î, melekê 'irş
û kursî! Ya Rebî Tu semed û left û nimayî!

Ya Rebî Tu semed û heyulmecîdî yek û
yekta û bê enbazî.

Ya Rebî her Tu laiqê medh û senayî!

Ya Rebî Tu Xwedawendê sipherî,
Xwedanê mah û mihrî, Xwedanê çem û
nehrî!

Ya Rebî Tu Xwedawendê 'edayî!

Ya Rebî te nalûme, te na emdada, te na
awaza, te na renga, te na denga, te na
çenga!

Ya Rebî kes nizane Tu kusayî!

Ya Rebî Tu guhrindeyê hût î, mendayê
qût î, Tu helîm î, melekût î!

Ya Rebî Tu hakimê şe gedayî!

Ya Rebî! Herî hayî, herî hayî, herî hayî!..

Nivêja Rojhilatê

Bi Navê Yezdanê Pak ê Dilovan û Mihriban

Ya Rebî! Tu heyî, ez nînim, Tu rehmî, ez guneh, Tu Xudan heqî, ez bende te naçûna, Tu ê çendî, Tu nabejna, Tu ê bilind î, Tu na awaza, Tu ê bi deng î.

Cihê te hemî erde, Tu xaliqê cumleyê 'alem, te daye hedret Adem, te kir dema me ev dem. Ya Rebî Tu ne mîna me dikî dibêjî..

Ya Rebî Tu weliyê ferda nivêjî, Tu rihan ji rihan dipirêjî. Tu ji seran rihan davêjî, Tu ne mîna me kê m dibînî, Tu li seran rihan digihînî. Ya Rebî Tu Xudayî, Tu padişahî, e'lemê 'alimayî, Tu xunkarî, ser çend

padişahanî. Te naxafa, te naxurde, te na awaza, te na denga. Xudan malî, Xudan perde, cihê te hemî erda. Tu Xudayî, derdmend im. Bexşendeyî, bêgunahî, layiqê medh û senayî, kes nizane Tu çawayî?

Tu hem derdî, hem dermanî, hakimê şah û gedayî!

Ya Rebî! Tu padişahî, 'irş û kursî, xaliqê ga û masî.

Ya Rebî bi xatirê navê xwe ke, halê kurdistanê û Êzîdiyên rojhilat û rojavayê bipirse!..

Nivêja Miriyan

Bi Navê Yezdanê Pak ê Dilovan û Mihriban

Hey benî Adem! Miskîno! Jaro Ademo! Ev dunya mistanxane ye. Wek xewna şeva ne, felek siha dara ne, hero yara hina ne. Ka silêmanê hukim dikir? Ka Belqîsa nav dikir? Tu jî xweş bî, ewan dunya ji xwe re tirk dikir. Ka silêmanê pêxemberan, ka Belqîsa bi zêrê zeran? Tu ê xweş bî, ew jî çûn nav ax û beran..

Kanî Xidir, kanî Ilyas, kanî derwêşê bi tizbiye û weqas?

Tu ê xweş bî, ew jî di nav axê de kirin qiyas.

Benî Adem, li vê dunyayê mebe tuma, ev zêr û malê gelek meke cuma.

Dunya bo resûlê Xwedê jî nema. Ev dunya erdê derwêş e, ew têde digrin cumleten cêş e. Kesek bi nefsa kubar naçe pêş e.

Kanî Hemze! Kanî Elî! Kanî ewliya! Kanî enbiya! Ew di nav gornê de bûne totiya.

Mala gorinê çende kor e û çende tarî, tijî mar e, tijî mor e.

Ya Rebî! Tu di karî du aşiqan ji êk bikî dûr. Werin, werin xizm û lêzim, wê gavê giriya me bêt, dax û sed kovan û keser, xelqê şêrîn, lêvên şeker nema beden xeber.

Qewî giriya me bê, hizn û girî bêfêde ye, gor û kefen mala me ye.

Megrî, menale, hêstiran ji rûyê xwe
bimal, ev dunya bo pêxemberê Xwedê jî
nema.

Werin werin, lêzim werin, emê îro gelek
bigrîn, xelqê mêrga vemirî.

Heçiya dike ew mîr dike, xêr û şeran xefîr
dike, daxa dilan Bapîr dike.

Paşnivêj

Bi Navê Yezdanê Pak ê Dilovan û Mihriban

Amîn, amîn, amîn, Xwedê arîkarê dîn.

Ya Rebê xêra tu bidî, şera wergirînî.

Şemsidîn, Fexridîn, Îmadidîn, Nasireldîn.

Heq û Tu padişahî, Xudanê Mihr û mahî,
Rizaqê cin û Insî, Xudayê 'Alema qudsî,
xaliqê cin û insî

Şerefeldîn xerzê gelî, mizgîniyê bibne
Kurdistanê, belavkin deftera îmanê, şîşmis
roja Êzîdiyane, Şerefeldîn mîr e li dîwane.

Şîlîxan biketin Kurdistanê, wê topan
berditi Turkistanê, textî rakitin bibin
Kurdistanê, qeda wê bikevit mala
'Erebistanê.

(Bi dawî hat)

Lawere Zengi

کتابخانه هاواری

هزاره

۵

نقشترین ایزیدیمان

دوہائی دہ ری بکہ ، اوڑی ری باراستی بی یہ : زردشت

QUATRE PRIÈRES AUTHENTIQUES,
INÉDITES DES KURDES YÉZIDIS.

طبعة الترقی

دمشق ۱۹۳۳

بیشکونناک

اٲ کتیبو کاھا ژبونا بلاٲ کرنا چند نفیژین ایزیدیان هاتیه چاپ کرن .
مه دل کر کورشی هینجتی ام چند پیرسان لسر ایزیدیان بیژن . در حق فان
کردین اصیل و خوه روده حتا نهو گلاک نشتین نه فنج و خراب هاتنه گوتن .
لی دراستی بی ده نه ولی به .

ایزیدی نه پوتباریزن ، نه ژی وک گوتنن خلکی ژ نشتکی دن ره دپاریزن .
یزیدی ژی وک ملتین دن هین خدان کتیب خدی پاریز و ژ بکبنا خدی ره
باورن . ژو پیته ایزیدی د خدی پاریزی بی ده ژ هر کسی ژ هر ملت و ژادی
کفتنن . ژیر کو اولای ایزیدی برما بکه اولای زردشته . آیینان گهارتویکه
آینا مزدینا یانی آینا زردشته و آینا زردشت دبکپاریزی بی ده ژ آیینن
دن کفتنره .

بری کرد حمی زردشتی بون . ژ آینا مزدینا هه نفیژ د کرن و ژ خوه دی ره
دپارستن ، پیشده تر هین ب هین ب در کتنا اولین دن گه بدل گه بزور اولین
خوه ئین کفن شمراندن و اولین دن همبیز کرن . هنکاک دانه پی فلهقی بی
هتان ژ پی مسلمانن بی . ایزیدی لسر اولای خوه سکینن و او برنه دان .
لی یقی نفی در دورا بابلیسکان ره اولای وان دین حکین اولین دن ده هن
نشتین خوه و نافی خوه گهارتن و اولای ایزیدیان کت حالی خوه ئی ایرو .

نقیضین ایزدبیدیان نه تی افن کو ام ایرو بلاف د کن . ژفان بگلگی بیترن .
 ژخوه د آینا مزدیستا ده — کو ژاسلامیتی بچند هزار سالان کفتره — نقیض
 دروژی ده پنج جارانه .

ایرو افن کردین اصیل دناف مه ده کیم بونه . بکرتی عشرین کردین
 ایزیدی افن : دنان و سوهانی (عاموده) چیلکانت (طور عابدین ، مدیات ،
 نصیدین) خالنان (سورد ، حکاری ، زوق ، بوطان) ایزیدی بین چیاپی ایلونی
 (کرد داغ) رشکان (تلغفر) هوبری ، مسوسانی (زاخو) دنان ، برینمه می
 (دهوک و دوراموصلی) .
 عشرین ولاتی شیخان : حکاری ، مختاری ، ماومی ، ترک ، قانیدی ، دولی ،
 هراقی ، خیکان .

عشرین چیاپی شنگاری : فقیران ، سموقی ، قیرانی ، هبابان ، هسکا ،
 مسقورا ، مالاخانی ، میرگان ، علیفره ، مندکان .
 قدری (۵۰۰۰۰) یزیدیین ولاتین قفقاس وروانی .

بئی کرازه بی ام چار نقیضان بلاف د کن . هکه مزن و زانا بین
 ایزیدی بان ژمه ره چند کین دن ژی هنارتن ام وان ژی بلاف د کن .
 ژفان چار نقیضان نقیضا سپیده بی ژمه ره شیخ حیدر بن شیخ نذیر گو تیه .
 سسی بن ماین نقدا ژدژی اسماعیل بگی ، ژمیر کین یزیدیان ، هاتنه بیستن و
 نقبساندن . سباس و شاباش ژوان مروغان را کو خدمتا اول وملتتی خوه د کن .

نہیڑا سپیدہ بی

بناشی برزانی بک لی رلوٹان و مہربان

خدی او! ژبونا شانی تہ ، شونانہ ، ژبونا پادشا ہبیانہ !

بار بی تو کریمی ، تورحیمی ، تو خدابی ، تو ملکی ملکی جہانی ،

ملکی سوق و سمائی ، ملکی عرش عظیمی !

بار بی تو ژ اتزدا قدہبی ! بار بی تا ابد تو کاما روحانی !

بار بی تو ملکی جن وانسی ، ملکی عرش و کرسی ! بار بی تو صمد و لفت و نمائی !

بار بی تو صمد وحی المجیدی بک و بکتا و بی انبازی

بار بی هر تو لائق مدح و ثنایی !

بار بی تو خدا وندی سپہری ، خدائی ماہ و مہری ، خدائی چم و نہری !

بار بی تو خدا وندی عطایی !

بار بی تہ نالو ، تہ نا امداد ، تہ نا آواز ، تہ نارنگا ، تہ نادنگا ، تہ ناچنگا !

بار بی کس نزانہ تو کسایی !

بار بی تو کھرنده بی حوتی ، مندابی قوتی ، تو حلیبی ، ملکوتی !

بار بی تو حاکی شہ و گدایی !

بار بی ! ہری ہایی ، ہری ہایی ، ہری ہایی !

تھیڑا روڑ ہلاقی

بٹائی بزدانی باک بی دلوفان و مہربان

بار بی! تُوہہ بی ، از نینم ، تو رحمی ، از گنہ ، تو خُدانِ حقی ، از بندہ
تہ ناچونا ، توئی چندی ، تو نا بڑنا ، توئی بلندی ، تو نا آوازا ، توئی بدنگی .
جہی تہ می ارده ، تو خالقِ جملہ بی عالم ، تہ دایہ حضرت آدم ،
تہ کرد مامہ اف دم . بار بی تو نہ مینامہ دکی دیتیڑی . . .
بار بی تو ولی بی فرضا تھیڑی ، تو رحانِ رحانِ دپر بڑی .
تو رحانِ رحانِ دایتیڑی ، تو نہ مینامہ کیم دیتی ، تو رحانِ رحانِ دگیتی
بار بی تو خُدابی ، تو پادشاهی ، اعظمیِ عالیبی ، تو خُنکاری ، سر چند
پادشاهانی . تہ ناخافا ، تہ ناخردہ . تہ نا آوازا ، تہ نادنگیا .
خُدانِ مالی ، خُدانِ پردہ ، جہی تہ می ارده . تو خُدابی ، درد مندہم .
بختندہ بی ، بیگناھی ، لا بقی مدح و ثنابی ، کس نزاہ ، تو چاہابی ؟
تو ہم دردی ، ہم درمانی ، حاکی شاه و گدابی !
بار بی ! تو پادشاهی ، عرش و کرمی ، خالقِ گنا و مامی .
بار بی بربِ خاطرِ ناقیِ خوہ کہ ، حالی کردستانی و
بزدلی بین روڑ ہلات و روڑ آقابی بہرہ ! . . .

نقیضاً مریبان

بناشی بزدانی یاک سنی دلوفان و مهربان

هی بی آدمو! مسکینو! زارو آدمو! آف دنیا مستانخانه به .

ولک خوناشقانه ، فلک سها دارانه ، هر و بار اهنانه

کاسلجانی حکم دکر ؟ کابلقیسا نائف دکر ؟

توژی خوش بی ، او ان دنیاژخوه ره ترک دکر

کاسلجانی پیخمبران ، کابلقیسا ب زبری زران ؟

توئی خوش بی ، اوژی چون نائف آخ و بران . . .

کافی خضر ، کافی الیاس ، کافی درویشی ب تزیه و وقاس ؟

توئی خوش بی ، اوژی دناف آخی ده کرن قیاس .

بی آدم ، ل فی دنیا بی مبه طبا ، آف زیر و مالی گلک مککهما .

دنیا بو رسولی خدیژی نه ، آف دنیا اردی درویشه .

او تیده دگرن جمله جیشه . کسک ب نقسا کبار ناچه پیشه .

کافی حمزه ! کافی علی ! کافی اولیا ! کافی انبیا ! او در نائف گورنی ده بونه تو تیا .

مالا گورنی چنده کوره و چنده تازی ، تژی ماره ، تژی مور .

یار بی ! تو دکاری دو عاشقان ژیک بکی دور ورن ، ورن خزم و لیزم ، وی گاشی

گر بیا مه بیت ، داغ و صد کوفان و کسر ، خلقی شیرین ، لیفین شکر نما ، دن خیر .

قوی گریبیا مه بی ، حزن و گری بیفیده به ، گور و کفن ملامه به .

مگری ، منال ، هیستران ژ رویی خودبال ، آف دنیا بو پیخمبری خدیژی نه ما .

ورن ورن ، لیزم ورن ، امی ابرو گلک بگرین ، خلقی میر گاشمیری .

حجیبیا دکه او ، پرد که ، خیر و شران غنیر دکه ، داغا دلان باپرد که .

پاشنه‌شیر

بناشای بزدانی ، باک لای دلوفان و مهر بان

آمین ، آمین ، آمین ، خدی آربکاری دین .

باری خیرا توبدی ، شرا در گریبی .

شمس الدین ، فخر الدین ، عماد الدین ، ناصر الدین .

حقو ، تو پادشاهی ، خدانی مهر و ماهی ، رزاقی جن و انس ،

خدای بی علما قدمی ، خالق جن و انس .

شرف الدین غریزی گلی ، مزگیبی بی بینی کردستانی ، بلا ثکن دفترا

ایمانی ، شیشمس روژا ایزیدیانه ، شرف الدین میره ل دهبوانه .

شیلبلغان بکتن کردستانی ، وی طوبان بردن تور کردستانی ، نخنی

را کتن بین کردستانی ، قداوی بکثت مالا عربستانی .

